

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 488/2017
31.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Новака Рогановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-1762/13 од 28.09.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-263/16 од 24.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Новака Рогановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-1762/13 од 28.09.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-263/16 од 24.05.2016. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 9К-1762/13 од 28.09.2015. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези члана 33. КЗ, два кривична дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, па су му за свако од извршених кривичних дела претходно утврђене појединачне казне и то за два кривична дела из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ и кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ казне затвора у трајању од по 4 месеца, а за кривично дело из члана 121. став 2. у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од 8 месеци, те му је изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест)

месеци и истовремено одређено да се ова казна према окривљеном неће извршити уколико за време од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени ББ и ВВ су упућени да истакнуте имовинскоправне захтеве остваре у парничном поступку. Окривљени АА је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, те на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда солидарно са окривљеним ГГ износ од 24.322,5 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-263/16 од 24.05.2016. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-1762/13 од 28.09.2015. године у односу на окривљене АА и ГГ у делу одлуке о кривичним санкцијама, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљенима АА и ГГ за кривична дела за која су првостепеном пресудом оглашени кривим задржао појединачно утврђене казне затвора и затим их осудио на јединствене казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у које им се урачунава време проведено у притвору од 25.07.2013. године до 24.09.2013. године, док је првостепена пресуда у односу на окривљеног ДД укинута и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, а жалбе бранилаца окривљених АА и ГГ су одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у односу на ове окривљене у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Новак Рогановић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуде Основног суда у Крагујевцу 9К-1762/13 од 28.09.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-263/16 од 24.05.2016. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 121. став 1. и став 2. у вези члана 33. КЗ, бранилац окривљеног АА у захтеву истиче да су нижестепени судови погрешно правно квалификовали

кривична дела ближе описана под тачкама 1, 2. и 3. изреке првостепене пресуде, обзиром да у чињеничним описима ових кривичних дела не постоји опис радње извршења за сваког окривљеног посебно, већ се само наводи да су окривљени заједничким деловањем ударцима рукама и ногама оштећенима нанели тешке телесне повреде, због чега се по мишљењу одбране може радити само о кривичном делу учествовање у тучи из члана 123. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из чињеничних описа кривичних дела, утврђених под тачкама 1, 2. и 3. изреке првостепене пресуде, јасно и недвосмислено произилазе сва битна законска обележја кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези члана 33. КЗ (ближе описано под тачком 1. изреке) и два кривична дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ (ближе описана под тачкама 2. и 3. изреке), при чему је јасно описана радња извршења предметних кривичних дела за која је окривљени АА оптужен и правноснажно оглашен кривим. Дакле, како је суд правилно правно квалификовао кривично-правне радње окривљеног АА ближе описане под тачкама 1, 2. и 3. изреке првостепене пресуде, то се стога, по налажењу овога суда, неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, истицањем да је првостепени суд пропустио да у изреци пресуде наведе радњу извршења за основни облик кривичног дела из члана 344. став 1. КЗ, већ је навео само последицу кривичног дела у виду лаких телесних повреда, због чега се по мишљењу одбране може радити само о кривичном делу лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које се кривично гоњење предузима по приватној кривичној тужби.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости су неосновани из разлога јер из чињеничног описа кривичног дела утврђеног под тачком 4. изреке првостепене пресуде произилазе сва битна законска обележја кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени АА оптужен и правноснажно оглашен кривим. Наиме, чињенични опис кривичног дела садржи како радњу извршења основног облика кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ која се састоји у злостављању другог, вршењу насиља према другом и дрском и безобзирном понашању, тако садржи и последицу кривичног дела која се састоји у значајнијем угрожавању спокојства грађана и тежем ремећењу јавног реда и мира, а наведена је и квалификаторна околност тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. КЗ - nanoшење лаке телесне повреде оштећеном ЂЂ приликом извршења основног облика дела из става 1. члана 344. КЗ.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Поред тога, у образложењу захтева се наводи и да није на несумњив начин утврђено да је окривљени АА у саизвршилаштву са осталим окривљенима учинио три кривична дела тешка телесна повреда за која је оглашен кривим, јер није утврђено којом од више предузетих радњи су оштећенима нанете тешке телесне повреде и ко је заправо те радње предузео, а који наводи браниоца окривљеног по налажењу овога суда представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања у правноснажним одлукама и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Новака Рогановића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић